

KODÁLY ZOLTÁN
ÉNEK-ZENEI ÁLTALÁNOS ISKOLA, KAPOSVÁR
VISSZHANG
DIÁKLAP

2007. szeptember – október

Hetedik évfolyam • negyedik szám

Nyárvég, őszelő

A vakáció napjai sokak számára nem csupán pihenéssel teltek. Többen kerekedtek útra, külföldön szerepeltek, fellépésekre készültek. Az elmúlt hetek eseményeit idézik a Visszhang írásai és fényképes beszámolói.

A TARTALOMBÓL

- Énekes utazás az Európa Bárkán
- Kalandozás Orfűn
- Hermione Granger története
- K&H futás, Kaposvár
- Erdélyi utazás
- Rejtvények, jutalmakkal

MINDENNAPJAINK

K&H futás, Kaposvár

Szeptember 11-én, vasárnap rendezték meg Kaposváron a K&H olimpiai futónapot. Több, mint háromezer versenyző nevezett előzetesen és a helyszínen körülbelül ezren jelentkeztek.

A nevezéshez ajándék is járt: minden versenyző kapott egy emblémával ellátott kék színű pólót. A táv idén is a belvárosban volt 3,2 km. Fiatalok és öregek egyaránt futottak.

Amikor beértünk a célba, ásványvizet és cukorkát kaptunk.

Ha még emlékeztek a rajtszámotokra, és szeretnétek képet látni magatokról, ahogy befutottatok, akkor keressétek fel a <http://www.futanet.hu> oldalt.

Tóth András 5.b

Városi megemlékezés az aradi vértanúk napján

Ebben az esztendőben is iskolánk tanulói várták az emlékezőket október 6. alkalmából a Városligetbe, az aradi vértanúk ünnepére. A sziget emlékkövei előtt gyertyákat gyújtottunk, ezzel is tisztelve a nemzeti gyásznapon.

A megemlékezésen több, mint hatvan kodályos szerepelt: versmondók, énekkarosok, fúvósok.

Kalandozások Orfűn

Valamikor júniusban, Kaposvártól ötven kilométerre, Pécs irányában található orfűi táborban nyaraltam. Buszozás közben sokat beszélgettünk arról, hogy miként fogjuk tölteni a

következő napokat. Mikor megérkeztünk, mindenki felkapta a bőröndjét, táskáját és már rohant is az épületek felé. Barátnőimmal, osztálytársaimmal az utolsó házban laktam. Sokat vitatkoztunk azon, ki melyik ágyban aludjon. Végül megegyeztünk és kipakoltunk a bőröndjeinkből. A barátnőmmel felül aludtunk, az ajtóval szemben. Az első nap a finom ebéd után elmentünk úszni a strandra. Az iszapos víz alján kövek és kagylók voltak. Az egyik osztálytársam bekente iszappal Gabi néni egész hátát, és voltak, akik egymást dobálták az iszappal.

Néhány barátommal elmentünk fagyizni és vettünk vízpisztolyt is. A fiúkkal állandóan egymást lövöldöztük, néha szünetet tartottunk, hogy feltöltsük a tartályokat. Jártunk a löszfalnál és az orfűi Malommúzeumban, ahol bevezettek minket a kenyérsütés rejtélyeibe. A friss kenyér illata mindenkit az asztal köré csábított. Én már két szelet után majd szétpukkadtam, de nagyon finom volt. Az abaligeti cseppkőbarlangba nem mentünk el, mert hosszú az út odáig, és a legtöbben inkább a táborban szerettek volna maradni. Ilyenkor zenét hallgattunk, beszélgettünk, kártyáztunk. Esténként szalonnát is sütöttünk. Péntek este elindultunk megkeresni a rókákat a táborban. Ezek valójában nem igazi rókák voltak. A két ház versenyzői között döntetlen lett az állás. Szombaton Ki mit tud?-ot szerveztünk, amire egész héten készültünk. Voltak, akik táncoltak és voltak olyanok, akik humorukkal szereztek kellemes percek, a legügyesebbek jó helyezéseket értek el. Sok szép helyen jártunk és sokat játszottunk. Megkérdeztem a barátnőmet, hogy milyen volt a tábor. Így válaszolt: - Nagyon jól éreztem magam, mert a szálláshely erdő mellett volt és sokat lehetett kirándulni.

Ha tehetitek, legközelebb ti is gyertek el Orfűre!

Takács Krisztina 6.b

Patca: énekszó és focidöntő

Énekkarunk két napot tölthetett el Patcán. Csütörtökön reggel nyolc órára mindenki megérkezett. Miután a szülők elmentek, Anita nénivel és Erika nénivel próbáltuk. Délután

pihentünk és focibajnokságot rendeztünk melyben a tanárok is részt vettek. Őt csapat vett részt a versenyen. A játék után megint énekeltünk. Este meglátogattuk a Mintagazdaságot. Mindenki élvezettel vetette bele magát a szalmaugrálóba. A fárasztó ugráncolást finom lánegossal koronázták meg. Ezek után a lányok még bulit is rendeztek, majd mindenki fáradtan vetette bele magát az ágyba. Másnap megérkeztek a kicsik és velük is próbáltunk.

Ani néni is eljött és segített a szolampróbákon. Elérkezett a pénteki focidöntő: a Tanárok csapata és a Masters FC között. A Masters nyert és jutalmukat a keddi énekkaron kaphatták meg. Még most is boldogan gondolunk vissza arra a két napra!

Utasi Martina 7. b

Lovastábor

Ezt a tábor minden évben megrendezik, évente négy alkalommal: egyet júniusban, kettőt júliusban és egyet augusztusban.

A tábor programja: napi kétszeri lovaglás, jó idő esetén a Petörke-tóra megyünk fürdeni, továbbá egy éjszakai gyalogtúra vagy lovastúra az erdőben. Már hét-nyolc éves kortól lehet jelentkezni. Reggelit és vacsorát a gyerekeknek kell hozniuk, ebédet a kaposfői iskolában kapunk. A lovastanya Kaposfőn, a Dózsa György utcában található.

Jelentkezzetek bátran: ne aggódjatok, azok is jöhetnek, akik nem tudnak lovagolni!

Tallián Richárd 5. b

Erdélyi tánc tábor

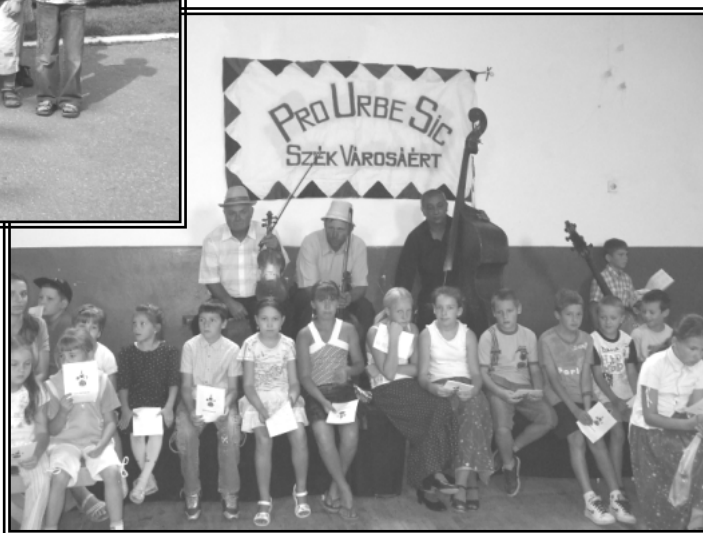
Ebben a táborban az volt a legjobb, hogy Erdélyben volt. Maga a tábor Sic, azaz Szék szívében került megrendezésre. A tábor alatt sokféle várost, falut, táncot és ruhát láttunk,

például elmentünk a Parajdi sóbányába, ami hihetetlen méreteivel mindannyiunkat elbűvölt. Természetesen sokan a falat is megnyalták, hiszen tömör sóból volt. A sóbánya egy kávézónak, egy játszótérnek és kápolnának is helyet adott. Szállásunk családoknál volt.

Szék

Nyáron, mi, táncosok Erdélyben, a Kolozsvártól pár kilométerre fekvő kis faluban, Széken jártunk. Ahogy megérkeztünk, elfoglaltuk a szállást, majd elfogyasztottuk a maradék hazai elemőzsiánkat. A következő napokban a programunk így alakult: reggeli, tánctanulás, kézműves foglalkozás, ebéd, énektanulás, kirándulás, vacsora, táncház. Ez alól szerda volt a kivétel, mert akkor egész napos kirándulást tettünk a csodálatos parajdi sóbányába és fazekasságáról ismert Korondra. Nagyon sok szép emléket vittünk innen haza. Remélem, még sokszor fogunk Erdélyben járni.

Akik erdélyi emlékeiket lejegyezték: Tarlósi Sára és Tallián Richárd 5. b

VÁMOS VIRÁG

HERMIONE GRANGER TÖRTÉNETE, MIELŐTT A ROXFORTBA KERÜLT VOLNA

**Vámos Virág,
ötödik osztályos
tanuló díjnyer-
tes pályázata-
nak első részét
közöljük. A me-
sét háromszáz
írás közül ítélte
a legjobbnak a
budapesti zsűri.**

Egy szép kora tavaszi napon Hermione a világra jött. A szülei büszkék voltak rá.

Átlagos lánynak indult. Játszott, gügyögött, járnai tanult, mint a többi gyerek. Szőkésbarna haja jól illett aranyos arcocskájához, okos szeméhez, bár a két első foga kicsit nagyobb volt a kelleténél.

Szülei sokszor „nyuszikámnak” hívták, amiért Hermione nem volt túl boldog. Az ötödik születésnapján kapott is egy nyulat, de másnap már valamilyen más állat volt a

Vámos Virág

ketrecben. A szülők nagyon csodálkoztak, és aggódtak. Aztán felhívták a rokonokat, hogy jöjjenek el. El is jöttek, mindenki. Én nem akartam! Én csak mókuskát szerettem volna... inkább! – mentegetőzött Hermione.

- Én nem tudom, mi lehet a lányoddal. - mondta Hermione bácsikája.
- Szerintem, ki kellene vizsgáztatni! – aggódott a mama.

Hermione papája nem szólt semmit.

-Á, mindegy! Biztos valami vicc. - vélte Hermione apja.

De a téma minden családtag fejében bennmaradt.

Amikor anyukája lefektette a gyermeket, ő így szólt:

- Anya ne aggódj, nem lesz gond!
- Rendben kicsim, jó éjt! – simogatta meg anyja, bár nem volt meggyőződve róla, hogy minden rendben lesz. A papa nagyon hallgatott...
- Jó éjt, anya!

Másnap az állatot eltüntették és egy másikat tettek oda. De annak az állatnak sem igazán örült a kislány. És hát így tudjátok mi történt vele, valahogy átváltozott. A szülőknek elégük lett. Nem vettek több állatot.

Teltek a napok, hetek, hónapok, évek. Hermione tizenegy éves lett.

A papája meglátogatta és megköszöntötte, így szólt:

- Hermione kicsi unokám ezt hoztam neked a születésnapod alkalmából: mondok neked egy titkot. Te... te ... - nyelt egy nagyot - egy boszorkány vagy.
- Áááááá! Tényleg? Ez igaz?
- Igen.
- Ez lehetetlen!- csodálkozott Hermione apja.
- Gyere! Megyünk az Abszol útra pálcát venni.
- Mi, hogy mi? Hova? Abszol út? Mi az hm...?

A papa nem szólalt meg, csak megfogta Hermione kezét.

Ahogy London utcáin sétáltak a titokzatos hely felé a papa mesélni kezdett Hermionénak:

- Emlékszel még, amikor a kisnyuladból mókus lett?

Folytatás a Visszhang következő számában.

A város, ahol élünk: Kaposvár

Ebben a rovatban városunk történetével, az utcák, terek névadóival, nevezetességeivel ismerkedhetsz meg.

Elsőként a Rippl-Rónai utca névadóját mutatjuk be. Az éppen bemutatásra kerülő híres emberhez kapcsolódóan egy kérdést is felteszünk.

A megfejtésüket a Visszhang postaládájába dobjátok!

A helyesen válaszolók között jutalomkönyveket sorsolunk ki.

Rippl-Rónai József festőművész

Rippl-Rónai 1861. május 23-án, Kaposváron született. A négy osztályt iskolánkban, édesapja, Rippl József tanító igazgatása alatt végezte, majd helybeli gimnáziumban tanult négy évig. 1875 és 1879 között gyógyszerészinak volt a kaposvári Arany Oroszlán patikában. Ezután gyógyszerészhallgató lett a Budapesti Tudományegyetemen, ahol 1881-ben felvették a müncheni képzőművészeti Akadémiára, 1887-ben pedig állami ösztöndíjjal Párizsba került. Itt két évig Munkácsy Mihály mellett dolgozott, és a modern művészeti életbe is bekapcsolódott. 1901-ben

Rippl-Rónai József: Önarckép

Franciaországban dolgozott, gyakran hazalátogatott. 1894-ben nagy sikert aratott Öreganyám című képével. A századfordulón Németországban, Belgiumban és Oroszországban is megfordult, 1901 tavaszától több hónapot töltött öccsénél, Somogyaszalóban. 1902-ben Kaposváron telepedett le: kis házat vett a Fő utcában. 1906 februárjában rendezett, háromszáztizennyolc művét felvonultató budapesti kiállítása végre hatalmas sikerrel zárult.

Májusban feleségül vette Lazarine Baudriont. 1908-ban költözött be a kaposvári Róma-hegyen vásárolt emeletes villába, ahol utóbb Ady Endre és Móricz Zsigmond is a vendége volt.

Nyolcvan esztendeje Kaposváron, 1927. november 25-én hunyt el, a Keleti temetőben nyugszik.

Élete során több mint kétezer-négyszáz olajképet és pasztellt festett és iparművészettel is foglalkozott. Rippl-Rónairól városunkban múzeumot neveztek el (itt látható öccse műgyűjteménye is), utolsó lakhelye, a Róma-hegyi villa változatlan formában ma is őrzi emlékét.

A kérdés, amellyel könyvet nyerhetsz:

Ki készítette a kaposvári Rippl-Rónai parkban található szobrot?

Az oldalt összeállította: Szabó Beáta 8.a

Rejtvények, fejtörők

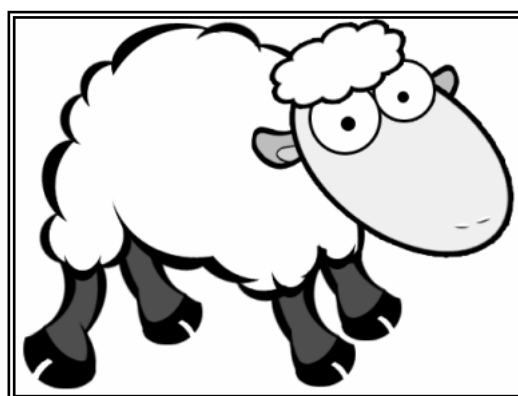
Fordíts!

Fordítóversenyt hirdetünk angol és német nyelvből. Ki-k kedvére választhat, melyik verset, mesét választja az alábbi kettő közül. A magyarra fordított műveket a Visszhang postaládájába dobjátok be, legkésőbb november 7-ig. A legjobb fordításokat közöljük, és jutalomban részesítjük.

Íme, az angol nyelvű mese:

The Clever Sheep

One day a wolf cornered a sheep.
 "You can't escape, " said the wolf, baring his teeth.
 "I know," said the sheep, softly.
 "Please grant me a last wish.
 Sing a song so that I may dance one last time. "
 "Certainly, " said the wolf and throwing back his
 head began to howl.
 Hearing him howl the farmer's dogs rushed to the
 spot and drove him away.
 Moral: Don't attempt anything that is beyond your
 ability. (Aesop Tale)

Ez a vers, amely Joachim Ringelnatz költeménye, a német nyelvet ismerőkre vár:

Die Feder

Ein Federchen flog durch das Land;
 Ein Nilpferd schlummerte im Sand.
 Die Feder sprach: „Ich will es wecken!“
 Sie liebte, andere zu necken.
 Auf's Nilpferd setzte sich die Feder
 Und streichelte sein dickes Leder.
 Das Nilpferd sperrte auf den Rachen
 Und musste ungeheuer lachen.

5	3			7				
6			1	9	5			
	9	8					6	
8				6				3
4			8		3			1
7				2				6
	6					2	8	
			4	1	9			5
				8			7	9

A szudokunégyzetben elhelyezhető számok (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9) mindegyike csak egyszer fordulhat elő minden sorban és oszlopban. Fejtsd meg a rejtvényt az előzetesen beírt számok segítségével!

Mit rejt a varázskép?

Passautól Budapestig Énekes utazás az Európa Bárkán

Egy szép júliusi napon vonattal elindultunk Passaubába. Amikor megérkeztünk, várost néztünk, ahol sok szép mindent láttunk. Ezután a városházán szerepeltünk a megnyitó ünnepségen. Kodály

Zoltán *Egyetem begyetem* című kórusművén mindenki jól derült, mert a mi nyelvünk csak úgy pörgött, a vendégek többsége viszont semmit sem értett belőle, hiszen németül beszéltek. Vendéglátóink fogadást is adtak a tiszteletünkre, ahol ínycsiklandozó finomságok vártak ránk. Vacsora után elfoglaltuk egyszemélyes szobáinkat. Másnap hajóra szálltunk és megismerkedtünk a német kórus tagjaival. Nagy örömünkre a hajónk végre elindult a kórustagokkal, mesélőkkel, újságírókkal, fotósokkal és elsőként Linzben kötött ki, ahol sajnos az eső miatt nem tudtuk megnézni a várost. A gyönyörű szép szálláson nagyon jól éreztük magunkat és még a szálloda medencéjében

is fürödtünk. Ezt követően elvittek minket a linzi tanácsházára, ahol szerepeltünk és nagyon finom vacsorával vártak minket. Ez volt az egyik legszebb esténk. Másnap tovább hajóztunk Melkbe, ahol megnéztük a melki apátságot, ami csodálatos volt. Láttuk a gyönyörű könyvtárat, a báltermét és az apátság forgó makettjét. A templomban is jártunk és a *Kyrie* című művel nagy sikert arattunk. Ezután Dürnsteinbe mentünk vacsorázni és még egy tűzshow-t is láttunk. Továbbutaztunk Kremsbe, ahol a szállásunk volt. Szerdán Bécsbe mentünk és két helyen szerepeltünk, az ottani Német Követségen és a Collegium Hungaricumban is. Majd elmentünk a szállásra, ami az erdőben volt és rá lehetett látni a kivilágított városra. Következő nap nagyon hosszú út várt ránk, de estére megérkeztünk Esztergomba. A hajón mindennap volt műhelymunka és történeteket is meséltek nekünk a hajón tartózkodó hivatásos mesélők. Pénteken is szerepeltünk, utána pedig megnéztük az Esztergomi Bazilikát, ami mindenkinek nagyon tetszett. Egy kis csárdában ebédeltünk és elmentünk várost nézni is. A

kikötőben énekeltünk aturistáknak és még egy kis pénzt is kaptunk érte. Legjobban a *Származás pletyka* című dal tetszett nekik azt többször is énekeltük. Ezt az éjszakát is Esztergomban töltöttük. Reggel elindultunk Budapestre. Nagyon jól szórakoztunk a fedélzeten és sokat énekeltünk, de mivel ez volt az utolsó hajóutunk ezért egy kicsit szomorúak voltunk. Elbúcsúztunk a hajó személyzetétől és kikötöttünk a fővárosban. Eljutottunk a Parlamentbe, ahol körbevezettek minket. Itt volt az utolsó szereplésünk. Főleg a *Széles Duna* című kórusműtől féltünk, hiszen a szövege a németeknek nagyon nehéz volt. De sikerült az előadás és a berliniek is remekül daloltak. Elbúcsúztunk a német kórustagoktól és hazaindultunk. Nagyon élveztük ezt a kirándulást és köszönjük, hogy elmehettünk.

Fodor Fanni 8. b